

Terezijanske
obljetnice
2023-2025

**Čitanje spisa sv. Terezije od Djeteta Isusa
Terezijanske obljetnice 2023. – 2025.
2023. : Rukopis A**

Svešćić 7:
Očeva smrt i Celinin ulazak u Karmel
(Ms A, 81v-83v)

Čitanje spisa sv. Terezije od Djeteta Isusa Terezijanske obljetnice 2023. – 2025. 2023. : Rukopis A

Sveščić 7: Očeva smrt i Celinin ulazak u Karmel (Ms A, 81v-83v)

Prethodna napomena: tekstovi ovog i slijedeća dva svešćića zajedno su zaključak Rukopisa A. Može biti korisno najprije pročitati sve u cijelosti.

Prijedlog za sastanak zajednice:

1. Čitanje teksta.
2. Jedan od sudionika izlaže tekst uz pomoć kartice.
3. Zajednički razgovor o tekstu.

Bilo bi dobro najprije osobno pročitati i promeditirati Terezijin tekst prije sastanka zajednice.

Rukopis A, 81v-83v

Ima još drugih želja druge vrste koje mi se Isus udostojao obilno ispuniti, djetinjih želja poput želje za snijegom na dan moga redovničkog oblačenja.

Vi znate, ljubljena moja Majko, koliko volim cvijeće. Kad sam sa petnaest godina postala dobrovoljnom zatočenicom, za uvijek sam se odrekla sreće da trčim po poljima išaranim proljetnim krasotama. Pa ipak nikada nisam posjedovala više cvijeća nego poslije svoga ulaska u Karmel... Običaj je da zaručnici često darivaju svojim zaručnicama kite cvijeća; Isus to nije zaboravio, poslao mi je u izobilju kita različaka, ivančica, makova itd. - sve cvijeće koje me najviše očarava. Bio je dapače i mali cvjetić koji se zove žitni kukolj, kojega nisam našla otkad smo se doselili u Lisieux; jako sam ga željela opet vidjeti, taj cvijet moga djetinjstva koji sam brala po poljima Alencona; i došao mi je u Karmel da mi se nasmiješi i da mi pokaže kako u najmanjim stvarima kao i u velikima "dragi Bog već na ovom svijetu daje stotruko dušama koje su njemu za ljubav sve ostavile (usp. Mt 19, 29).

Ali najskrovitija moja želja, najveća od svih, za koju sam mislila da se nikada neće ostvariti, bila je želja da moja ljubljena Celina uđe u isti Karmel kao mi... Taj mi se san učinio nevjerojatan: živjeti pod istim krovom s drugaricom iz djetinjstva i dijeliti njezine radosti i žalosti; zato sam potpuno izvršila svoju žrtvu, prepustila sam Isusu budućnost svoje ljubljene sestre pomirivši se s time da je vidim kako ide i na kraj svijeta ako bi to bilo potrebno. Jedino što nisam mogla prihvatiti bilo je to da ona ne bude zaručnica Isusova, jer sam je voljela kao samu sebe te je nisam mogla vidjeti da bi svoje srce poklonila kojem smrtniku.

Već sam bila mnogo pretrpjela znajući da je u svijetu izložena pogiblima koje su mi bile nepoznate. Mogu reći da je moja ljubav prema Celini poslije moga ulaska u Karmel bila jednako majčinska ljubav kao i sestrinska... Jedne večeri, kad je trebalo poći na zabavu, toliko me je, to žalostilo da sam molila dragoga Boga da joj zapriječi plesati, i dapače sam - protiv svoga običaja - prolila bujicu suza... Isus se udostojao da me usliši. Nije dopustio da njegova zaručnica pleše te večeri (iako je to uvijek znala lijepo činiti kad je bilo potrebno). Premda je bila pozvana tako da nije mogla odbiti, njezin je plesač najednom postao nesposoban da pleše te ju je - na svoju veliku zabunu - morao jednostavno hodajući odvesti natrag na njezino mjesto; zatim se povukao i nije se više vraćao u društvo te večeri. Ta zgodna, jedina svoje vrste, učvrstila me u pouzdanju i u ljubavi prema Onome koji je, stavljajući svoj znak na moje čelo, u isti ga čas utisnuo i na želo moje ljubljene Celine.

29. srpnja prošle godine (1894.) dragi je Bog raskinuo zemaljske okove svoga divnoga slugu pozvavši ga da primi vječnu nagradu; u isto vrijeme raskinuo je i okove koji su zadržavali u svijetu njegovu ljubljenu zaručnicu. Ona je ispunila svoju prvu dužnost: preuzevši zadatak da nas sve zastupa kod našega oca, kojega smo tako nježno ljubile, izvršila ga je kao anđeo... Ali anđeli ne ostaju na zemlji: kad izvrše volju Božju, odmah se vraćaju k Njemu, jer zato imaju krila... I naš anđeo strese svoja bijela krila, spreman da leti vrlo daleko da nađe Isusa, ali Isus je dao da poleti sasvim blizu... Zadovoljio se primivši veliku žrtvu koja je bila vrlo bolna za malu Tereziju... Dvije godine skrivala joj je njezina Celina jednu tajnu. Ah, koliko je i ona sama trpjela!... Napokon se moj ljubljeni kralj, koji na zemlji nije volio sporosti, požurio da s neba uredi tako zamršene stvari svoje Celine, i 14. rujna ona se sjedinila s nama!...

Jednoga dana, kad su se teškoće činile nepremostive, rekoh Isusu kod svoje zahvale: „Ti znaš, dragi Bože, koliko želim znati da li je tata otišao ravno u nebo. Ne molim te da mi to kažeš, ali daj mi jedan znak. Ako sestra Amata od Isusa pristane na ulazak Celinin ili se tome ne bude protivila, to će mi biti tvoj odgovor da je tata otišao ravno k tebi.“ Ta je sestra, kako znate, ljubljena moja Majko, smatrala da nas je već sada previše ovdje kad smo tri i prema tome nije htjela dopustiti da uđe još jedna; ali dragi Bog, koji u svojoj ruci drži srce stvorova i priklanja ga kako hoće, promijenio je raspoloženje ove sestre. Prva osoba koju sam srela poslije zahvale bila je ona; pozvala me ljubezno, rekla mi da se uspnem k vama i govorila mi o Celini sa suzama u očima...

Ah, koliko stvari imam da zahvalim Isusu koji je znao obilno ispuniti sve moje želje!

Sada nemam više nikakve želje osim ljubiti Isusa preko svake mjere... Moje su djetinje želje odletjele; ja bez sumnje još uvijek rado kitim cvijećem oltar Maloga Isusa, ali otkad mi je On dao cvijet koji sam željela, moju ljubljenu Celinu, ne želim više nijednoga, nju ja prinosem Njemu kao svoju najdivniju kiticu...

Ne želim više ni patnju, ni smrt, a ipak ih obje volim; jedino me privlači ljubav... Dugo sam ih željela; posjedovala sam patnju i mislila da sam se prikućila nebeskoj obali, mislila sam da će mali cvijetak biti ubran u svome proljeću... Sada me vodi jedino predanost, nemam nikakva drugoga kompasa!... Ne mogu ništa više moliti sa žarom, osim da se savršeno ispuni volja dragoga Boga na mojoj duši a da to ne mogu spriječiti stvarjenja. Mogu reći ove riječi iz „Duhovnog spjeva“ našega oca sv. Ivana od Križa (strofa 26. i 28.): „U klijeti svoje Ljubavi, / Unutar tamo pih... / i kad izađoh van, / U ravnici ovoj / Ne poznah ništa već, / I izgubih stado za kojim hodah otprije. / Moja se duša upregla / Sa svim svojim moćima / u Njegovu službu: / Ja ne

čuvam više stada, / Ja nemam više druge dužnosti, / Jer je sada sav moj posao: ljubiti.“ Ili također: „Otkad u tom ja iskustvo imam, / Ljubav je tako jaka u djelima da se svačim okoristit znade, / Dobrom i zlom što nalazi u meni, / I zna dušu moju u sebe pretvarat.“

O ljubljena moja Majko! Kako je sladak put ljubavi! Bez sumnje, čovjek može pasti, može biti nevjeran, ali ljubav se u-mije okoristiti svime te brzo uništiti sve što može biti nemilo I-susu, ostavljajući u dnu srca samo skroman i dubok mir.

Ah, kolika sam rasvjetljenja crpla iz djela našega oca sv. Ivana od Križa! U dobi od sedamnaest i osamnaest godina nisam imala druge duhovne hrane, ali poslije su me sve knjige ostavljale u suhoći, i još sam u tom stanju. Ako otvorim knjigu kojega duhovnog pisca (pa i najljepšu, najdirljiviju), odmah osjećam da mi se srce zatvara, te čitam, da tako kažem, bez razumijevanja, ili ako i razumijem, duh mi se ukoči i ne može razmatrati...

U toj nemoći dolazi mi u pomoć *Sveto Pismo* i *Nasljeduj Krista*; u njima nalazim hranu krepku i sasvim čistu. Ali nadasve me kod mojih razmatranja zaokuplja Evandjelje; u njemu nalazim sve što je potrebno mojoj siromašnoj duši. U njemu otkrivam uvijek nova rasvjetljenja, skrivene i tajanstvene misli...

Razumijem i znam iz iskustva da je kraljevstvo Božje u nama. (Lk 17, 21) Isus ne treba knjiga ni učitelja da poučava duše. On, Učitelj učitelja, poučava bez bučnih riječi... (usp. *Nasljeduj Krista* II, 43, 3) Nikada ga nisam čula govoriti, ali osjećam da je On u meni, u svakom me času On vodi i nadahnjuje što treba da govorim ili činim. Upravo u času kad ih trebam, otkrivam rasvjetljenja kojih prije još nisam vidjela; obično ona nisu najobilnija za vrijeme mojih razmatranja, nego više usred mojih dnevnih poslova.

Uvod u tekst:

„Ovaj san mi se činio neostvarivim“ (Ms A, 82r): crkveni poglavar Karmela u Lisieux (kanonik Delatroëtte) koji je već bio protiv toga da Terezija uđe, zakleo se da četvrta sestra neće biti primljena u Karmel. Sveta Terezija Avilska napisala je 1579. godine: „Nijednom samostanu nije ugodno kad se u njemu okupe tri rođene sestre...“. Međutim, tijekom hospitalizacije gospodina Martina u Caenu, Terezija je svojim pismima Celini htjela spriječiti da Celina, oslobođena odgovornosti prema ocu, popusti pred bračnim ponudama.

„Jedino što nisam mogla prihvatiti“ (Ms A, 82r): Terezija se pokazuje nepokolebljivom glede Celinina djevičanstva i njezina posvećenja Kristu; otuda i taj ton, i odlučan i molećiv, u njenim pismima sestri. U to vrijeme, Celina ne cijeni uvijek sestrinu nepopustljivost. Kasnije se složila da joj je „budnost njezina anđela“ bila prijeko potrebna.

„Dobri Gospodin je raskinuo zemaljske okove svog neusporodivog slugu“ (Ms A, 82r). G. Martin je umro u nedjelju, 29. srpnja 1894., u dvorcu La Musse, okružen Guérinovima (njegova tazbina).

„Dvije godine je njezina Celina skrivala tajnu od nje“ (Ms A, 82r): isusovac Pichon nagovarao je Celinu u pismu od 2. lipnja 1891. da pođe u misije u Kanadu. Otac Pichon bio je duhovni vođa najprije Mariji, zatim Tereziji, sve dok nije ušla u Karmel, te na kraju i Celini.

„Ako sestra A. od G. pristane na Celinin ulazak” (Ms A, 82v): Terezija ovdje govori o sestri Amati od Isusa od Srca Marijina. Potonja je ušla u Karmel u Lisieuxu 13. listopada 1871., u dobi od 20 godina, i ondje je umrla 7. siječnja 1930. U njenom nekrologu se čita: „Protivljenje koje je izrazila ulasku sestre Genoveve od Svetog Lica (Celina) bilo je nepopustljivo. (...) Ako se i bojala utjecaja četiri ponovno ujedinjene sestre, iznad svega se protivila darovitosti sestre Genoveve. Nije bilo potrebe za umjetnicima u zajednici, samo smo se morali usredotočiti na praktične aspekte i imati dobre medicinske sestre, krojačice, pralje itd., ništa više.“

„Nemam više nikakvu želju osim ljubiti Isusa preko svake mjere” (Ms A, 82v): Terezija je dosegla svojevrzni vrhunac, gdje su joj se želje ispunile, pri čemu ona više ne može „ništa žarko tražiti, osim savršenog ispunjenja volje dobrog Boga” (Ms A, 83r). Ovdje je Terezija u skladu s teologijom želje sv. Ivana od Križa.

„Kolika sam rasvjetljenja dobila iz djela našeg oca svetog Ivana od Križa” (Ms A, 83r): prilično neobično štivo u Karmelu u Lisieuxu za tako mladu novakinju (sedamnaest godina). Ali Terezija u Buissonnetsu (njezin dom u Lisieuxu) već je upoznala karmelskog naučitelja, i preko svoje dvije sestre karmelićanke i kroz citate. Međutim, tek u Karmelu samostalno čita njegova djela.

Za zajednički razgovor:

a. *Što kaže tekst?*

Razumjeti sadržaj i prvotno značenje Terezijina teksta.

b. *Što nam tekst govori danas?*

Razumjeti aktualnost (društvenu, crkvenu, duhovnu itd.) teksta.

c. *Što meni/nama govori tekst?*

Aktualizirajte i primijenite tekst na osobni život i život zajednice.

Svrha ovog postupka je dopustiti Tereziji da razgovara s nama, ispituje nas, ohrabri nas i da bi nam prosvijetlila i potvrdila naš osobni i zajednički put. Predložena pitanja su stoga samo poticaji za osobno razmišljanje i razgovor u zajednici.

Pitanja:

1. Vraćamo se na istu temu iz prethodnog sveščića. Možemo započeti uočavanjem naravi Terezijinih želja kroz tekst i isticanjem posredovanja koja Tereziji pomažu da ih izrazi. Ali Terezija ide dalje: onkraj želja, njihovo kontinuirano produbljivanje vodi je da ih nadilazi. Kako Terezija svjedoči o toj novoj duhovnoj zrelosti? Tko je sada glavni protagonist?
2. Što je sada Tereziji najvažnije u njezinu odnosu s Isusom? Možemo, osvrćući se na Terezijino svjedočanstvo, u azjedničkom susretu međusobno izraziti vlastito iskustvo kad su nama želje postale mjesto produbljivanja i očitovanja još dublje želje da uđemo u zajedništvo s Isusovim životom?

TEREZIJANSKE OBLJETNICE
2023.-2025.

BOSONOGI KARMEL

Generalna kuća Bosonogih karmelićana

www.carmelitaniscalzi.com